

ԲԱՆԱՍՏԵՎԵԱԿԱՆԱ Ն Յ Ո Ւ Ս Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Այս վիհին մէջ ահաւոր,
Ուր մեք ինկած եմք հիմա,
Ուր մեր հոգին վիրաւոր,
Խանձողն ինչպէս, կը մըխայ...

Այս վիհին մէջ խոր ու գէշ,
Ոչ իսկ յոյսի հառազայթ.
Կը խարխաբենք մութին մէջ,
Կը զարմըլինք պատէ-պատ

Ու չենք գրեմք ոչ մի էջ...
Ձի հասնիր մեզ ոչ մէկ ձեռք,
Որ անդունդէն այս խաւար
Մեզ դուրս քաշէ լոյս աշխարհ:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Կ Ե Ա Ն Ք Ի Ն

Վաղամեռիկ բարեկամիս
Յարութիւն Գաղաթեանի
յիշատակին

Կը խուսափիս կեանք ինձմէ, կը խուսափիս օրէ օր,
Ու կը նայիմ ետեւէդ հիմա խաբուած, վիրաւոր,
Բայց կը կառչիմ ճակատին խոստումներուն հոյ աղուոր:

Խոստումներուդ որ գիտեմ պիտի մընան անկասար,
Գիտեմ թէն, չեմ ուզեր բայց ինքզինքիս հաւաստի,
Մինչեւ լըքես զիս ընդմիջ ափերուն վրայ այս օտար:

Լըքե՛ս... սակայն ո՞վ պիտի իմ տենչերով գալարի,
Յայնժամ իմ տեղս ո՞վ պիտի խոկա՞յ, թախծի՞, ըզմայլի՞,
Սիրէ ըզեզ այսօր խոր, ա՛յլ երազով մը այրի:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ